

Minnen från
hamnstugan

Den lilla vita stugan på berget

Syskonens farbror, Nils Andersson, föddes i hamnstugan 1907. Han var duktig på att skriva och teckna och jobbade under en period som tidningsredaktör. Målningen ovan är omslaget till en handskreven bok om den lilla vita stugan på berget, som han skrev som en sista hälsning till sin kära mor Emma.

”Den lilla stugan är mitt hem. I det hemmet har min vagga stått. Såsom barn har jag och mina åtta syskon lekt fram barnaåren i den idylliska och för oss så fagra hembygden. Jag minns att vi pojkar voro särskilt förtjusta i att förfärdiga båtar av bark som vi sedan sjösatte nere vid stranden av vårt hem. I våra barnsliga fantasier seglade vi sedan till främmande land, och lastade våra båtar fulla av allsköns härlighet, såsom nötter, äpplen, päron och vad det nu var allt, naturligtvis var far och mor med i våra fantasier. Även de skulle smaka av läckerheterna som vi seglat hem.

Ett annat tidsfördriv i våra tidigaste barnaår var att nere vid stranden fånga små fiskar i vattnet som kissemiss sedan avsmakade med god aptit. På vintern var det ett särskilt nöje för oss att segla på isflak. Det kunde ibland hända vid sådana tillfällen att vi, när vi skulle hoppa iland från isflaket, kom att hamna mellan detsamma och stranden. Nåja, vi blev förstås blöta, men när vi varit inne hos mor och torkat våra kläder började leken på nytt, ehuru vi kanske seglade lite försiktigare.”